

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTESC CELE BUNE.”

CELOR CE BINEVESTESC PACE.

Anul XVI.

No. 5.

CUPRINS:

O chemare la rugăciune

O chemare la rugăciune

Ziua Libertății
Cultului . . .

Conducătorii noștri

Nicio pretenție de
infaibilitate

Studii din cartea
Lui Daniel

Toți avem favoarea
să lucrăm

Roagă-te și lucrează!

Adunarea Generală
a Uniunii

Voi veți fi cap,
nu coadă

Invățăturile din
vieață

Adormiți în Isus

Diverse.

Ne apropiem de sfârșitul marelui lupte dintre bine și rău. „O mare infierbântare cuprinde fiecărui element pământesc“. Este „strămtorare printre neamuri“, cari nu știu ce să facă.

În mijlocul turburării și strămtorării zilelor din urmă, Dumnezeu trimite o solie de iubire și avertizare către lumea întreagă. Mii de suflete din toate părțile lumii sunt răscumpărate din desnădejdea ateismului și a necredinței. Mulțimi sunt liberate din frica de superstiție și groază. Mulți doar cu numele creștini găsesc în această solie a îndreptării lui Hristos o nouă putere pentru o viață de biruință. În cursul acestor ani de strămtorare a fost o așa recoltă de suflete cum nu am mai văzut niciodată mai înainte.

Lupta dintre puterile luminii și ale întunericului este cu atât mai aprinsă cu cât ne apropiem de sfârșit. Evenimente însemnate stau în prag. Din afară și dinlăuntru, Satana caută să nimicească biserica sau să slăbească solia. Prigoana este partea poporului lui Dumnezeu în multe locuri. Libertatea religioasă este tăgăduită în multe țări. Fanatismul și bigotismul va stinge lumina adevărului. Invățăturile rătăcite vor căuta să aducă confuzie, neînțelegere și nimicire. Spiritul lumesc încearcă să-și facă loc în Comunitățile și în instituțiile noastre. Interesul personal și păcatul caută să orbească ochii lucrătorilor în ce privește propriile lor mari nevoi.

Conducătorii cu răspundere, reprezentanții Comunităților din toate părțile lumii, se vor aduna în curând în San Francisco pentru a patruzeci și treia sesiune a Conferinței Generale. Vor fi date rapoarte asupra lucrării noastre mondiale. Vor fi puse în discuție planuri și reguli. Vor fi aleși conducătorii lucrării noastre din lumea întreagă. Dacă a fost vreodată un timp când conducătorii au nevoie să înțeleagă vremurile și să știe ce trebuie să facă Izrael, acela este acuma. Dacă a fost vreodată un timp când am avut nevoie să ne unim inimile, să ne mărturisim și să lepădăm păcatele noastre, atunci timpul acela este acuma. Biserica trebuie să aibă înțelepciune, curaj și putere pentru lupta sa spirituală; și aceasta vine de la Dumnezeu prin lucrarea Spiritului Sfânt. Puternice minuni pot fi săvârșite și mari biruințe atinse numai prin credința în Isus, dumnezeescul nostru Conducător.

Comitetul Conferinței Generale adresează acest apel delegaților la sesiunea Conferinței Generale, cum și tuturor membrilor noștri, spre a se ruga stăruitor în vederea acestei Adunări. Să căutăm pe Domnul cu toată inima noastră. „Triumful bisericii este foarte apropiat, răsplata ce este de dat este lângă noi, și totuși se găsește nelegiuirea printre aceia

cari pretind a avea plinătatea luminii cerești". Mândria, îngâmfarea, iubirea după întâietate, vanitatea, ambiția nesfântă, murmurarea, nemulțumirea, aprinderea, vorbirea de rău, minciuna, amăgirea, bârfeala, și orice lucru rău trebuie îndepărtat din vieța acelor care vor fi folosiți de Dumnezeu pentru încheierea acestei sfinte lucrări.

„Este timpul când să fim mai înfocați în devoțiunea noastră. Nouă ne este incredințată greaua dar fericita și minunata lucrare de a descoperi pe Hristos către aceia care sunt în întineric. Noi suntem chemați a vesti adevărurile speciale pentru timpul acesta. Pentru toate acestea este de nevoie Spiritul Sfânt. Trebuie să ne rugăm pentru acesta. Domnul așteaptă ca noi să I-l cerem". „Intreaga comoară cerească așteaptă cererea și primirea noastră“.

Să ne apropiem de Dumnezeu și întreolaltă în pocăință și mărturisire. Fără de Dumnezeu suntem neputincioși de a întâmpina marile evenimente ce ne stau în față. Cu binecuvântarea Sa, greșelile vor fi evitate, planuri bune vor fi așezate, și se va alege conducerea potrivită care să ducă înainte lucrarea.

Strămtorarea veacurilor este asupra lumii și asupra bisericii. Biserica trebuie să-și zorească pasul. „Lucrarea ce trebuia făcută în timp de veacuri, trebuie a fi săvârșită în ceasul din amurg“. Cu toată căldura îndemnăm pe credincioșii noștri să roage pe Dumnezeu a Se descoperi cu mare putere la Adunarea Conferinței Generale, și să stăpânească inimile noastre pentru ca lumina și puterea să fie primite în vederea grabnicei încheieri a lucrării Sale pe pământ.

Comitetul Uniunii

ZIUA LIBERTAȚII CULTULUI 9 MAIU, 1936

1. Cântarea 144.
2. Psalmul 124.
3. Rugăciune.
4. Cântare de cor.
5. Lectură: Un articol din broșura „Libertatea religioasă“.
6. Cântare specială (se va pregăti o cântare specială).
7. O altă lectură din broșură.
8. Strângerea colectei pentru Libertatea Cultului.
9. Rugăciune specială pentru ajutor și putere.
10. Cântarea 180.

Instrucțiuni pentru Presbiteri și conducătorii adunărilor. — Vremurile se fac din ce în ce mai grele și mai rele. Avem nevoie de putere și înțelepciune dela Dumnezeu, ca să ne apărăm drepturile și libertățile noastre de oameni și de credincioși; iar dacă este voia Domnului ca să suferim, să putem face aceasta cu bucurie și cu nădejde în făgăduințele Lui și în împărăția Lui.

De aceea rugăm pe frații presbiteri să dea atenție deplină acestei lucrări, ce urmează să se aducă la îndeplinire în Comunitățile noastre în ziua de 9 Maiu, 1936. Această zi să se anunțe cu o săptămână mai înainte ca frații noștri să poată veni cu inima pregătită a se preda Domnului, și să fie îndemnați a aduce și daturii pentru ziua aceea. *In caz că nu se primește broșura la timp, ziua Libertății Cultului se amână cu o săptămână.*

Ca material pentru predică, se va ceta din articolele din broșura „Libertatea Religioasă“, după liberă alegere.

Această broșură urmează să fie apoi distribuită de frați la toate persoanele și autoritățile cu care frații vin în legătură.

Dumnezeu să dea fraților noștri har și pricepere, pentru a folosi această publicație într'un mod înțelept, așa ca inimile oamenilor să fie îmbunătățite, luminate, și câștigate pentru Domnul și credincioșii Lui. Secretar: *Șt. Demetrescu, Asociat: Victor Diaconescu*

Conducătorii noștri

Dumnezeu a avut totdeauna bărbați cari au fost chemați de El ca conducători ai poporului Său, păstori ai turmei. Asupra acestor conducători Cerul a pus răspunderi sfinte și solemne. Încă dela început Dumnezeu a organizat pe poporul Său pentru această lucrare, și l-a călăuzit în lucrarea sa. A fi chemat la conducere într'o asemenea lucrare este în adevăr o chemare sfântă, și odată cu ea vin răspunderi cari sunt cu urmări veșnice.

Dumnezeu a așezat asupra bisericii organizate, călăuzită de Spiritul Sfânt, răspunderea alegerii conducătorilor ei. Și când obștea Comunității, după rugăciune stăruitoare și cercetare amănunțită, așează asupra unuia din membrii ei răspunderea conducerii, persoana aceea ar trebui să privească asupra acestei invitații ca fiind o chemare din partea lui Dumnezeu a

servi, și ar trebui să primească plin de voie bună răspunderea solemnă.

Răspunderea față de slujbașii Comunității

Și când noi, prin călăuzirea Spiritului am cerut fratelui nostru să ne servească, ar trebui cu totul să ne simțim obligați a susține mâinile sale pe orice cale cu putință. El are nevoie de ajutorul nostru. Prin călăuzirea Spiritului profeției, această denominațiune a pus grele răspunderi asupra membrilor laici. Numai Dumnezeu singur știe cât de din greu se luptă mulți din presbiterii Comunităților noastre pentru a procura familiilor lor pâinea de toate zilele, și ca în același timp să procure hrană spirituală potrivită pentru turma asupra căreia au fost puși ca păstori. Dumnezeu să ne ferească de a face vreodată altceva decât a

le susține mâinele în timp ce ei slujesc Domnului. Dacă există un lucru care să ne încerce răbdarea noastră mai mult decât orice altceva, atunci este procedeul omului care își pierde o lună pentru a pune o răspundere asupra unuia dintre frații săi, și apoi își folosește restul de unsprezece luni învinuind și criticând orice lucru pe care fratele îl spune sau îl face.

Se vede în mod clar că este o înțelepciune divină în faptul că nouă ne e îngăduit a ajuta la alegerea conducătorilor noștri. Aceasta ar trebui să ne facă a simți o anumită răspundere pentru persoana care este în slujbă. Căci Dumnezeu a fost atât de binevoitor în purtarea Sa cu noi încât El nu va îngădui cuiva să-și asume o slujbă în această organizație fără ca noi să ne fi spus cuvântul în privința acestei alegeri, și numai prin consimțământul nostru el poate rămâne în această slujbă, oricum va fi el privit în fața Cerului.

Noi nu pretindem infailibilitate în alegerea slujbașilor Comunității; dar în lumina unui bun simț sănătos, faptul că lucrurile merg potrivit cu cele rânduite de Dumnezeu, mă oprește de a spune prea multe, chiar dacă un om rău obține slujba și rămâne acolo pentru un timp. Noi alegem pe cineva pentru o slujbă, când simțim, în fața lui Dumnezeu, că el este demn și vrednic pentru această încredere. Și eu am încredere deplină în acel om până ce el trădează în chip vădit și hotărât încrederea acordată. Și în același timp admit că la fel fac toți frații mei cari sunt chemați să aleagă bărbați asupra cărora să se pună răspunderi.

Dumnezeu conduce și azi

Avem destule motive a crede că Dumnezeu încă și astăzi conduce pe poporul Său în ce privește alegerea conducerii. Și noi trebuie să dovedim încredere în persoanele pe cari noi, prin călăuzirea Spiritului lui Dumnezeu, le-am ales să conducă purtând răspunderile Comunității.

Am avut nefericita parte de a auzi și a ceti unele scrieri cari mi-au străpuns inima mai mult decât puteam îndura. Fiecare cuvânt care era spus răsuna chiar în spatele meu, căci eu sunt o parte din marea oștire a lui Dumnezeu. Eu nu dețin o poziție oficială, dar fac parte din această mare mișcare.

Și când prin reprezentantul meu, unui tânăr cu familia sa i se cere să părăsească țara, cu toate înlesnirile ei, să-și părăsească pe toți prietenii și toate rudele sale, tată și mamă în ultimii ani ai vieții lor, să străbată mări, să treacă munți stâncoși, ori să străbată deșerturi neumblate pentru a duce lumina Evangheliei la aceia cari stau în întuneric, eu port interes față de omul care pleacă. Și atunci când citesc despre acest tânăr, ca și despărțit din lume, la

multe mii de kilometri depărtare de vreun ajutor, poate în vreo junglă infectată de vreo boală, slăbit și istovit pe patul său de suferință, inima mea simte cu el. Eu citesc cum el trebuie să se scoale, și cu mâna lui tremurândă să construiască un mic coșciug, să pună o pernă pentru un cap buclat care îi este tot atât de scump ca și vieața. Apoi cu inima strânsă el trebuie să coboare micul coșciug într'un mormânt în pădurea singuratică, și cu capul plecat de durere și cu inima însângerată de întristare el părăsește mica movilă de pământ pentru a se întoarce la postul datoriei sale.

O arzătoare pasiune pentru suflete

Și atunci eu spun: „Frate, stai lângă cetate, și eu voi sacrifica împreună cu tine, și voi trimite încă ceva mai mulți bani cu cari să cumperi hrană mai bună și să construiești o cetate mai bună“. Și din jungla singuratică un glas credincios se aude zicând: „Ah, frate, cu ajutorul lui Dumnezeu eu voi rămâne lângă cetate“.

Apoi un agitator nesăbuit îmi amărăște și mai mult sufletul meu întristat, prin cuvintele: „Ei, doar pentru pâine și pești“. Și ca un fulger îndreptățita mea indignare s'a ridicat dincolo de cât aș mai putea să o stăpânesc. În calitate de creștin eu iubesc pe un sărman păcătos, dar de sigur deplâng și nu aprob o asemenea atitudine. Impreună cu Domnul eu trebuie să mă rog: „Tată, iartă-i, căci ei nu știu ce fac“. Eu am de trimes o veste acestui frate din junglă, și sacrific pentru a-l menține acolo. Astfel, prin ajutorul Domnului, eu stau lângă el. Și îmi place să cred că dacă fratele acesta ar cădea la postul datoriei sale, puțini din grupa Adventiștilor ar fi cari să nu prindă repede facla aprinsă ce tremură în mâna sa muribundă și să o ducă mai departe. Nimic altceva decât iubirea lui Isus și o arzătoare pasiune pentru suflete, va îndemna pe un om să sacrifice astfel.

Noi ca Adventiști de Ziua Șaptea, fie că suntem membri laici sau predicatori, misionari sau slujbași în instituții, suntem aceea ce suntem, nu pentru pâine și pește, ci fiindcă noi credem cu sinceritate, și cu drept, că Dumnezeu ne-a chemat să predicăm Evanghelia veșnică unei lumi muribunde, în vederea pregătirii unui popor pentru venirea Domnului. Noi avem deplină încredere în solie și în popor, fie că suntem laici sau predicatori, căci noi cu toții suntem frați. Ni se spune de către Spiritul profeției că bătrâna corabie va învinge orice furtună și va ancora cu bine în portul ceresc. Aceia cari cred în Spiritul profeției, trebuie să creadă și această declarație. Și rugăciunea mea este ca eu să mă pot găsi pe puncte atunci când bătrâna corabie își va arunca ancora în portul ceresc.

M. H. J.

Nicio pretenție de infailibilitate

În marele plan al mântuirii, și în lucrarea lui Dumnezeu pe pământ, continuu găsim elementul omenesc unit cu cel dumnezeesc. Dumnezeu, în înțelepciunea Sa, a găsit de bine să Se întovărășească sărmanei noastre firi omenști păcătoase în vederea împlinirii planurilor Sale. La fel după cum uneltele cele mai de preț sunt câteodată așezate în cutiute aproape fără de valoare, tot astfel Ființa infinită a găsit de cuviință să-și exprime voința prin uneltele pământești. Și planurile Sale s'au împlinit în ciuda șubrezeniei și a mijloacelor marginite ale uneltelor omenști. Aceștia au fost bărbați și femei supuși greșelii, câte unii chiar copii, ca Samuel; aceștia au fost bărbați și femei cari, ca și Ilie, erau „de aceeași fire cu noi” — dar, toată gloria se cuvine Celui Prea Înalt.

„Biblia ne spune că ea vine dela Dumnezeu; și totuși ea a fost scrisă de mâini omenști, și felurimea stilului diferitelor sale cărți învederează individualitatea diferiților săi scriitori. Adevărurile descoperite sunt toate „insuflete de Dumnezeu” (2 Tim. 3, 16); și totuși ele sunt exprimate în limbajul oamenilor. Adică Ființa supremă și infinită a iluminat prin Spiritul Său mintea și inima servilor Săi, El le-a dat vise și viziuni; El le-a arătat simboluri și chipuri; și la rândul lor, acestea din urmă au îmbrăcat gândurile lui Dumnezeu prin cuvântul omenesc.

„Cele zece porunci au fost rostite de Dumnezeu Insuși, și scrise cu propria Sa mână. Alcătuirea lor este dumnezeiască și nu omenescă. Dar Biblia, această culegere de adevăruri divine redată într'un limbaj omenesc, este un amestec de dumnezeesc și omenesc. Acest amestec, însăși această unire a celor două elemente a existat în natura lui Hristos, care în același timp a fost și Fiul omului. Despre Biblie se poate zice aceea ce a fost zis despre Hristos: „Cuvântul S'a făcut trup, și a locuit printre noi”. Ioan 1, 14.

„Scrise în epoci diferite, și de oameni deosebiți unul de altul din punct vedere al rangului, al ocupațiilor și al facultăților atât intelectuale cât și spirituale, cărțile Bibliei ne oferă în același timp contraste interesante de stiluri, și o mare diversitate de subiecte. Diferiții săi scriitori se slujesc de expresii diferite, deseori o aceeași idee este înfățișată de unul într'un chip mai izbitor decât de altul. Deci, fiindcă diferiții ei scriitori ne prezintă un același subiect sub aspecte și din puncte de vedere diferite, câteodată se poate întâmpla ca cetitorul superficial, neatenț sau cu idei preconcepute, să se creadă în fața divergențelor sau a contradicțiilor, acolo unde cetitorul gânditor și respectos, văzând mai departe, și înțelegând un sens mai adânc, nu descoperă decât o luminoasă armonie.

„Prezentat de diferite persoane, adevărul ne a-

pare sub diferitele sale înfățișări. Un scriitor este mult mai impresionat de latura subiectului său care se potrivește mai bine cu experiențele sale cum și cu facultățile sale de înțelegere și apreciere, și el îl pătrunde cu tărie; un altul va fi mai izbit de o altă față a aceluiași subiect. În felul acesta, călăuziți de Spiritul Sfânt, fiecare dintre ei ne împărtășește ceea ce spiritului său i s'a înfățișat cu mai multă tărie. Lucrul acesta ne face să găsim la fiecare o înfățișare deosebită a adevărului, dar între ele toate un acord desăvârșit. De asemenea adevărurile descoperite în felul acesta alcătuiesc, unindu-se unele cu altele, un tot măreț adaptat omului în toate nevoile vieții.

„Astfel a plăcut lui Dumnezeu să comunice adevărul Său lumii prin uneltele omenști; și El însuși, prin Spiritul Său, a pregătit oameni pentru această îndatorire, și în același timp le-a dat însărcinarea de a o împlini. El le-a călăuzit spiritul în alegerea a ceea ce ei trebuiau să spună și să scrie. Încredințate vaselor de lut, aceste comori nu și-au pierdut din dumnezeirea lor; dată în veste de unealta nedesăvârșită a limbii omenști, această mărturie nu și-a pierdut din valoarea ei ca mărturie a lui Dumnezeu. De asemenea copilul lui Dumnezeu care ascultă, care crede, găsește în ea ocazia de a medita asupra măreției unei puteri divine, plină de har și de adevăr”. — „Marea Luptă”, *Introducere*.

Agenți omenști și supuși greșelii sunt în legătură cu teme mari și nesupuse greșelii. Moise, deși din fire păcătos, și supus greșelii în judecata sa, totuși a fost unealta prin care Dumnezeu a făcut să treacă copiii lui Izrail din sclavie la libertate. El era apostolul lor, profetul lor, legislatorul lor. Cei patru evangheliști, deși având defectele și slăbiciunea caracterului omenesc, au fost uneltele prin cari Dumnezeu a dat în veste Evanghelia Fiului Său întregi omeniri.

Ingrădiri omenști

Câteodată, chiar acești agenți omenști au înțeles cu greu adevărurile dumnezeiești. După cum declară apostolul Petru, ei au trebuit să cerceteze în repetate rânduri propriile lor scrieri pentru a descoperi calea mântuirii. 1 Petru 1, 10—12. Limbajul lor nu este la înălțimea acestor teme profunde, cum este cazul cu Ezechiel când el primi descoperirea gloriei tronului lui Dumnezeu și maiestatea divină; nu este mai puțin adevărat că adevărurile pe cari ei trebuiau să le exprime erau dumnezeiești, și că ele prezentau un plan desăvârșit de mântuire pentru omenirea pierdută.

Totuși planul acesta a dat ocazie împotriviților să acuze lucrarea lui Dumnezeu de nestatornicie. Profeții din vechime aveau conti-

nuu de luptat contra acestei acuzații. Sora White nu a stat nici ea nepăsătoare în cursul îndelungaților săi ani de lucrare.

Grija sorei White, în tot timpul cât a scris, a fost de a îmbunătăți forma solilor sale astfel încât ele să exprime cât mai lămurit ideile pe cari i le făcuse cunoscut Dumnezeu. Dacă ea își dădea seama că vreo declarație putea să fie rău înțeleasă, ea o reda mai lămurit completând-o, sau se întâmpla chiar să o elimine.

Numai Dumnezeu este infailibil

Intr'un articol al sorei White intitulat „Cercetați Scripturile” apărut în *Review and Herald* dela 26 Iulie 1982, noi găsim declarația următoare:

„Noi avem o mulțime de lucruri de învățat și mai mult încă de desvătăț. Singur Dumnezeu și cerul sunt nesupuși greșelii. Aceia cari gândesc că niciodată nu vor avea de părăsit vreun punct de vedere căruia s'au alăturat cu toată puterea, că ei niciodată nu vor avea de schimbat părerea, vor fi desamăgiți. Atâta vreme cât noi vom fi hotărâți să rămânem pe pozițiile noastre, noi nu vom ajunge la unitatea pentru care Se ruga Isus”.

În toate lucrările sale, sora White se străduia nu numai să exprime în chip lămurit și cu putere marile adevăruri spirituale cari alcătuiau partea cea mare a scrierilor sale, dar ea căută cu o minuțioasă grijă adevărul faptelor. Din pricina aceasta, având de tratat un subiect istoric, ea studia pe cei mai buni autori și în anumite cazuri cita declarațiile cari erau în armonie cu acea ce-i fusese descoperit.

Străduințele sale pentru a se asigura de exactitatea faptelor sunt bine ilustrate prin chipul în care ea scrisese o schiță autobiografică în 1860. În vremea aceea, ea scotea al doilea volum din „*Darurile Spirituale*” în a cărui prefață ea scria:

„Pregătind paginile următoare, am avut de trecut piedici mari, căci de cele mai multe ori trebuia să fac apel la memoria mea, deoarece nu-mi scrisesem jurnalul meu decât în acești ani din urmă. De mai multe ori am trimis manuscrisul la prietenii mei, pentru o ultimă cercetare înainte de a fi tipărit. Am depus multă casnă și am luat timp din destul pentru a reda faptele în chipul cel mai potrivit cu putință.

„În timpul acesta, eu am fost ajutată în căutarea de date prin numeroasele scrisori pe cari le scrisesem fratelui S. Howland și familiei sale care locuia la Topsham, Maine. Timp de cinci ani ei s'au îngrijit de Henry al meu și eu le-am scris deseori, povestindu-le experiențele mele, bucuriile mele, experiențele mele cum și biruințele mele. În multe cazuri eu am copiat pasagii din aceste scrisori”.

Un apendice a fost tipărit în șasesprezece pagini într'un număr de 400 exemplare. În acest apendice sora White spunea:

„Eu cer stăruitor celor cari ar găsi neexactități în această carte să mi le aducă la cunoștință îndată. Edițiunea va fi gata către prima parte a lunii Octombrie. Scrieți-mi înainte de această dată”.

Urmează apoi numeroase pagini de scrisori personale ce confirmă declarațiile sorei White. Totuși două dintre aceste scrisori, sugerează ușoare modificări. Cineva confirmă o întâmplare, însă corectează numele celui care a oficiat botezul unei anumite surori. Această îndreptare a fost primită, după cum vedem într'o ediție apărută revizuită. Altă îndreptare se referă la inițialele unei persoane amintite. Când sora White era convinsă de o greșală, ea era prima care să o îndrepte. Și tocmai în spiritul acesta ea relatea cu o deplină aprobare cuvintele lui J. N. Andrews, care, bucurându-se de luminile primite de către grupa Adventiștilor, scria: „Eu aş schimba cu toată inima o mie de greșeli contra unui singur adevăr”. Acesta este spiritul adevăratului cercetător al Bibliei, și acesta este spiritul pe care ar trebui să-l cultivăm noi astăzi.

Informații din altă parte

Apostolul Pavel, în lucrarea sa, lua note informative cari îi veneau de ici sau de colo pentru a da Bisericii îndrumările de cari ea avea nevoie. Anumite deosebiri își făcuse loc în sânul bisericii din Corint. Îndată, aceia cari se îngrijeau de lucrarea lui Dumnezeu ce se săvârșea în acest oraș le aduseră la cunoștința apostolului. La aceștia se referă el când spune: „Vă îndemn, fraților, pentru numele Domnului Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n'aveți desbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într'un gând și o simțire. Căci, fraților, am aflat despre voi dela ai Cloei, că între voi sunt certuri”. 1 Cor. 1,10,11.

La fel în capitolul 11 a aceleași epistole: „Mai întâi de toate aud că atunci când veniți la adunare, între voi sunt desbinări. Și în parte o cred”.

Apostolul folosea toată greutatea influenței sale pentru a combate această stare de lucruri. Biserica nu trebuia să fie despărțită în tabere, unul zicând: „Eu sunt al lui Pavel”, altul, „eu al lui Apolo”, un altul încă, „eu, al lui Chefa”. Credința lor trebuia să aibă drept temelie pe Domnul Isus Hristos, și în El trebuiau să se stingă toate deosebirile dintre ei.

Deși unele îndrumări date de apostolul Pavel ar fi fost motivate de fapte cari i-au fost aduse la cunoștință, noi nu ne gândim să punem la îndoială vocațiunea sa de apostol. Deci

nu ar fi cu drept să punem sub bănuială îndrumările servei Domnului sub motiv că ea a lucrat urmând aceleași principii.

Oameni supuși greșelii aleși drept conducători

Nici apostolii și nici profeții nu au fost doțati cu infailibilitate. Și chiar Scripturile ne arată că unii au spus unele cuvinte greșite în anumite cazuri. Dar, după cum a fost cazul cu Natan, de îndată ce ei au fost convinși de greșeală, ei retrăgeau și îndreptau sfatul pe care-l dăduse. (Citește 1 Cron. 17, 1—15)

Apostolul Petru, deși primise la Rusalii revărsarea Spiritului Sfânt — cu ocazia aceea, el și cu tovarășii săi vorbise în limbi pe cari mai înainte nu le cunoscuse — era încă atât de orbit de vechile prejudecăți ale iudeilor, încât mulți ani după Rusalii, el gândea că Evanghelia lui Hristos era numai pentru Iudei. Lui i s'a dat marea viziune a feței de masă coborită din cer și de abia după aceea el a consimțit să meargă să predice Evanghelia la Neamuri, și totuși, în tot acest timp, el fusese apostolul ales al lui Dumnezeu. Vezi Fapte 10.

Pavel și Petru erau amândoi conducători, oameni conduși de Spiritul Sfânt, și totuși, ei erau departe de a avea în toate ocaziile același punct de vedere. Petru făcu într'o zi o vizită bisericii din Antiohia, alcătuită în mare parte din credincioși ce ieșise din păgânism. La început, el a mâncat cu ei și a fost pentru ei un tovarăș desăvârșit; dar, când veniră dela Ierusalim frați încă stăruitori în necesitatea circumciziunii, atitudinea lui Petru s'a schimbat cu totul și el a devenit deodată foarte rezervat cu privire la aceia pe cari el îi socotise ca prietenii săi. Lucrul acesta a făcut pe apostolul Pavel să-i stea „împotriva în față“. Gal. 2,11. Și nu lată din pricina prejudecăților sale de Iudeu l-a osândit Pavel, ci mai mult pentrucă el s'a îndepărtat de frați. În momentul acesta el juca un rol dublu, luând ca regulă de purtare în locul principiilor evanghelice, părerea oamenilor. Greșeala aceasta apărea ca o rămășiță a acelei slăbiciuni cre-l făcuse să tăgăduiască pe Domnul său în noaptea răstignirii. Slăbiciunea aceasta era în toful omenească și cu toate că era supus greșelii, și încă în greșeală, el era apostolul ales al lui Dumnezeu. Și el nu a fost lepădat din pricina greșelilor sale. Dumnezeu primi lucrarea apostolului pe care-l alesese și ale cărui străduinți neobosite aduseră servicii foarte mari creștinismului. Însăși starea de slăbiciune și de ființe supuse greșelii a acestor unelte alese de Dumnezeu proslăvește gloria Lui. Noi înțelegem că înțelepciunea omenească nu-și are parte în lucrarea săvârșită sau în rezultatele obținute. Dumnezeu lucrează în ciuda slăbiciunii uneltelor omenești. El

folosește oameni supuși greșelii și chiar păcătoși pentru a-și împlini planurile Sale.

Priviți la Dumnezeu, nu la oameni

În timpul vieții servei Domnului, mulți i-au supus problemele lor personale. În întrevederi sau prin scrisori, unii au voit să știe felul în care să se poarte în anumite împrejurări, atunci când ei ar fi trebuit să caute sfatul lui Dumnezeu și nu al oamenilor. Aceasta era o greșeală. Acestei categorii deosebite de oameni se adresează declarațiile următoare:

„În viziunea ce mi-a fost dată la 12 Iunie 1868, eu văzui primejdia ce urmărea pe poporul lui Dumnezeu cu privire la fratele și sora White, și gândind că ei aveau să aducă asupra-le greutatea lor și cerând sfat dela ei. Lucrul acesta nu trebuie să se întâmple. Aceia cari sunt obosiți și împovărați sunt invitați să vină la un Mântuitor iubitor care li va izbăvi. În El ei vor găsi odihnă. Dacă ei aduc lui Isus încercările și turburările lor, ei vor vedea împlinindu-se făgăduința care le-a fost făcută. Când, în mijlocul primejdiei, ei află o mângâiere ce nu se găsește decât în Isus, ei prind o învățătură neprețuită. Fratele și sora White luptă pentru a avea o viață curată, ei luptă pentru a aduce roadele sfințeniei; însă cu toate acestea ei nu sunt decât niște ființe muritoare supuse greșelii. . . . .

„Mulți vin să ne întrebe: Pot face aceasta? Pot să întreprind afacerea aceasta? Sau cu privire la veșminte: Pot să port toaleta aceasta? Eu le răspund: Voi pretindeți a fi ucenici ai lui Hristos, că studiați Biblia! Cetiți cu grijă și cu rugăciune viața prea iubitului nostru Mântuitor în timpul cât El a locuit printre oameni pe pământ. Imitați-L, și nimeni nu se va găsi rătăcind departe de calea îngustă. Noi refuzăm cu toată tăria de a pune stăpânire pe conștiința voastră. Dacă vă arătăm care ar trebui să fie cărarea voastră, nu ne luați pe noi drept călăuze, în loc să mergeți direct la Isus. În cazul acesta noi am fi la temelia credinței voastre, în timp ce ea trebuie să fie întemeiată pe Dumnezeu. Numai atunci veți putea înfrunta primejdiile zilelor din urmă, fiind curățiți iar nu mistuiți de focul strămtorării prin care toți sfinții trebuie să treacă pentru ca astfel caracterul lor să ajungă a fi curățit de orice necurătenie, înainte de a deveni nemuritori“. *Mărturie*, Vol. 11, pp. 118,119.

Aceste principii sunt demne a fi studiate astăzi. Dumnezeu nu a dorit niciodată ca un om — oricare ar fi poziția sa — să stăpânească conștiința altuia. El niciodată nu a spus ca conducătorii Bisericii să se așeze între Dumnezeu și copiii Săi. Este clar că un sfat poate fi dat atunci când este nevoie. Dar, înainte de a lua o hotărâre, acela care a cerut un sfat trebuie să studieze Cuvântul lui Dumnezeu și să roage pe Autorul său divin pentru ca astfel să-și dea singur seama de nevoile sale și să obțină o convingere personală atât a datoriiilor sale cât și a liniei de conduită pe care trebuie să o urmeze.

F. M. Wilcox

Studii din cartea lui Daniel

„S'A ȚINUT JUDECATA“.

Scena judecării

În toată Sfânta Scriptură nu este prezentată nicio scenă mai solemnă decât aceea zugrăvită de profetul Daniel în viziunea de lângă marea cea mare. El văzuse istoria pământului în simbol; văzuse neamurile pustuite prin războaie sângeroase, văzuse ridicarea apostaziei, și intoleranța ei față de biserica lui Dumnezeu; și acum vede măreția și slava Celui Vechiu de zile, îndată ce începe judecata eu națiunile pământului. Este o scenă de o măreție de nedescris, precum și de o importanță solemnă.

„Mă uitam la aceste lucruri până când s'au așezat niște scaune de domnie. Și un Îmbrătit de zile a șezut jos. Haina Lui era albă ca zăpada, și părul capului Lui era ca niște lână curată; scaunul Lui de domnie era ca niște flacări de foc, și roatele lui ca un foc aprins. Un râu de foc curgea și ieșea dinaintea Lui. Mii de mii de slujitori Îi slujeau, și de zece mii de ori zece mii stăteau înaintea Lui. S'a ținut judecata și s'au deschis cărțile“. Dan. 7, 9, 10.

Aci este începutul judecării de cercetare în ceruri. Profetului i-a fost îngăduit să privească în viziune tronul arzător al mării cum se mută repede din prima despărțitură a Sanctuarului cereș în Sfânta Sfințelor și luă locul său pentru lucrarea judecării. Era tronul pe care Ezechiel îl văzu mișcându-se cu repeziune de colo până colo; era tronul pe care vizionarul de pe Patmos îl văzu așezat în locul cel sfânt al Templului din ceruri, pentru că „înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc“. Apoc. 4, 5; și acum Daniel vede scaunul de domnie așezat în Sfânta Sfințelor în vederea lucrării de judecată.

Apoi profetul vede că nenumăratele cete de îngeri aduc cărțile de amintire din ceruri pentru cercetare. Ah, cu ce teamă privesc ei asupra acestor aduceri aminte de păcat și crimă! Ce zi solemnă va fi atunci când ochii Celui Atotputernic se vor aținti asupra ascunzăturilor fiecărei persoane! Aci sunt nu numai cărțile, ci și îngerii cari raportează. Apoi atenția profetului Daniel este atrasă de un alt eveniment. El îl descrie în felul următor:

„M'am uitat în timpul vedeniilor mele de noapte, și iată că pe norii cerului a venit unul ca un fiu al omului; a înaintat spre Cel îmbră-

trănit de zile și a fost adus înaintea Lui“. Dan. 7, 13.

Fiul omului, Marele Preot din Sanctuarul cereș, își schimbă acum locul Său de slujire. Până în timpul acesta El Și-a făcut lucrarea în locul cel sfânt din Templu, pentru că Ioan îl vede aci în anul 94 d. Hr. și îl descrie ca fiind între șapte sfeșnice de aur în veșmintele Sale preoțești. „M'am întors să văd glasul care mi vorbea. Și când m'am întors am văzut șapte sfeșnice de aur. Și în mijlocul celor șapte sfeșnice pe cineva care semăna cu Fiul omului, îmbrăcat cu o haină lungă până la picioare, și încins la piept cu un brâu de aur“. Apoc. 1, 12, 13. În viziunea lui Daniel Marele Preot este văzut întovărășit de îngerii din prima despărțitură a aceluia Templu enorm, în Sfânta Sfințelor, înaintea tronului judecării.

Judecata încredințată Fiului

În timp ce lucrarea de judecată este săvârșită înaintea Tatălui, judecata este dată în mâinile Fiului. Cu privire la lucrul acesta profetul Isaia scrie: „Apoi o odraslă va ieși din tulpina lui Ișai, și un vlăstar va da din rădăcinile Lui. Duhul Domnului se va odihni peste El... Plăcerea Lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite, ci va judeca pe cei săraci cu dreptate, și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării; va lovi pământul cu toiagul cuvântului Lui, și cu suflarea buzelor Lui va omori pe cel rău“. Isa. 11, 1—4. Când fu adus în fața Sinedriului iudeu, Mântuitorul făcu următoarea declarație semnificativă: „Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului... și I-a dat putere să judece, întrucât este Fiul omului“. Ioan 5, 22, 27. Ce minunat! că judecata a fost încredințată Fiului omului, care a luat asupra Lui natura omenească, și a trecut prin experiențele obișnuite omului.

„S'au deschis cărțile“

Marea judecată se face după rapoartele din cărțile din ceruri. Profetul Apocalipsului descrie lucrarea de judecată în următorul limbaj: „Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea“. Apoc. 20, 12.

Îngerii raportori duc rapoartele noastre zi

cu zi la ceruri, unde scriu faptele fiecărei vieți; pentru că oamenii trebuie să fie „judecați după faptele lor, după cele ce erau scrise în cărțile acelea“. Ce gând solemn! că noi trebuie să ne mai întâlnim încă odată cu fiecare faptă și cuvânt al nostru. Chiar lucrurile ascunse ale vieții noastre vor fi aduse la judecată. „Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău“. Ecles. 12, 14. Chiar și cuvintele noastre vor fi cântărite în balanțele cerești. Mântuitorul zise: „Vă spun că, în ziua judecății oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor, pe care-l vor fi rostit. Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit“. Mat. 12, 36. 37.

Apărătorul nostru cel mare

Am putea să tremurăm la gândul că vom sta față în față cu raportul vieții noastre, cu egoismul ei, cu mândria ei, cu multele ei abateri grave dela legea cea sfântă după care vom fi judecați, dacă n'ar fi prevăzut harul. Cerul a prevăzut un Apărător pentru copiii lui Dumnezeu, despre care Ioan scrie:

„Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuiți. Dar dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel neprihănit“. 1 Ioan 2, 1.

Isus ne reprezintă înaintea veșnicului tron. El este ispășirea noastră pentru păcat. El va șterge păcatele cari au fost mărturisite și au mers înainte la judecată. El va ridica mâinile Sale străpunse de cuie înaintea Tatălui, și va mărturisi numele vostru și numele meu, dacă ne-am mărturisit și am părăsit păcatele noastre. De cât de mare importanță este ca noi să ne cercetăm inimile zilnic și să ne mărturisim păcatele! Poate că diseară, la miezul nopții,

sau de dimineață, El va ajunge la numele vostru sau la numele meu. Serva Domnului ne avertizează prin următoarea solie:

„Veghiați dar... ca nu cumva venind fără veste, să vă găsească dormind“. Primejdia este starea acelora cari, plictisindu-se la postul lor se întorc spre atracțiile lumii. În timp ce omul de afaceri este atras în goana după câștig, în timp ce iubitorul de plăceri caută distracții, în timp ce iubitoarea de modă își aranjează podoabele, — poate că chiar în momentul acela Judecătorul a tot pământul va pronunța sentința: „Ai fost cântărit în cumpănă și găsit ușor“ — „Marea Luptă“, p. 491.

Timpul judecății

Profeția din capitolul șapte din Daniel ne așază în timpul judecății. Profeția a coborât istoria pământului prin domniile Babilonului, Mediei și Persiei, Greciei și Romei; desmembrarea celor patru împărății în zece regate a avut loc; puterea cornului cel mic, reprezentând papalitatea, a trecut prin perioada de 1260 de zile, sau ani, sfârșindu-se la 1798; și cuvintele cele sumețe ale cornului cel mic au sunat din nou în zilele noastre. Cu siguranță am ajuns timpul când Fiul omului va închide lucrarea Sa de a alege supușii împărăției Sale. În curând se vor împlini aceste cuvinte:

„I s'a dat stăpânire, slavă și împărăție, pentru ca să-I slujească toate popoarele, neamurile și oamenii de toate limbile. Stăpânirea Lui este o stăpânire veșnică, și nu va trece nicidecum, și împărăția Lui nu va fi nimicită niciodată“. Dan. 7, 14.

Că anii judecății de cercetare aproape au trecut, se va dovedi foarte lămurit în studiile următoare bazate pe capitolele 8 și 9 din cartea lui Daniel.

F. D. N.

Toți avem favoarea să lucrăm

„Cât timp suntem în lumea aceasta, cât timp Spiritul lui Dumnezeu luptă cu fiii oamenilor, atâta timp și noi avem nevoie să primim favoruri și să împărțim favoruri. Noi trebuie să dăm lumii lumina adevărului, cum este descoperit în Scripturi; și trebuie să primim din cele ce Dumnezeu îi va determina să dea și ei în sprijinul lucrării Sale“. — E. G. White, în „Southern Watchman“ din 15 Martie 1904.

Incepând cu luna Mai a. c., vom publica în Curierul Misionar experiențele frumoase ale fraților noștri cari au luat parte cu succes în lucrarea cu revista de Toamnă, 1935. Incepând

cu Transilvania, vom publica la rând experiențele tuturor Conferințelor.

Fratele Wilhelm Steinmaier ne scrie: „In patru Dumineci și 16 ore de lucru am răspândit 108 reviste de Toamnă. Aduc mulțumirile mele lui Dumnezeu pentru binecuvântarea pe care mi-a dat-o“.

Fratele Töltesy din Dej ne scrie: „Noi am început Campania cu revista de Toamnă în ziua de 8 Septembrie, și pe ziua de 16 Septembrie adică în 8 zile, ne-am ajuns ținta și am răspândit 600 de reviste pe cari am încasat 6.000 lei pentru misiune“.

Fratele Thomas Konderth, secretarul Misiunii Interne din Conferința Transilvaniei ne scrie: „... Mai toate Comunitățile noastre au

I. Lederhilger Th. Konderth I. Stitz G. Galosch

arătat un deosebit interes la lucru. In Comunitatea Cluj, în mod deosebit tineretul a dovedit un mare interes. Ei și-au pus o țintă frumoasă, apoi în unire au lucrat cu toții la ajungerea ei“.

Comunitatea Dej și Sibiu au fost cele dinții cari și-au serbat încheierea Campaniei.

Comunitatea Brașov-Școala s'a distins în lucrarea cu revista de Toamnă. Tinerii și-au pus o țintă foarte mare și într'un timp foarte scurt au terminat și au sărbătorit cu laudă pentru Dumnezeu ajungerea țintei și încheierea Campaniei.

Comunitatea Tg-Mureș, în comparație cu alți ani, și-a pus o țintă înaltă, dar cu credințioșie și bucurie, au ajuns-o.

Dăm aci mai jos numele acelor cari au răspândit peste o sută de reviste de Toamnă în anul 1935, și publicăm și câteva din fotografiile acelor cari ne-au trimes.

Comunitatea Cluj: Fr. Georg Ramser a răspândit 110 reviste. Thomas Konderth, 105.

Comunitatea Sibiu: Wilhelm Steinmeier a răspândit 108 reviste; fr. A. Lederhilger, 121 reviste; Iosif Lederhilger, 100 reviste; I. Stitz, 100; Galosch, 100.

Comunitatea Tg-Mureș: Fr. Ilies Ferencz, 104 reviste; Csiki Ferencz, 105; fr. Bartha Balas, 100 reviste.

Comunitatea Sighișoara: fr. Iohann Weber, 120 de reviste.

Comunitatea Dej: Fr. Töltesy I. 100 de reviste.

Rugăm pe frații și prietenii cari au vândut peste o sută de reviste de Toamnă în 1935, să ne trimeată de asemenea fotografiile însoțite de experiențele lor, cât și toți aceia cari au vreo experiență frumoasă din Campania de Toamnă.

Ioan Reit

Secretarul Misiunii Interne

W. Steinmeier I. Töltesy G. Ramser A. Lederhilger

Roagă-te și lucrează !

Vieța iubitului nostru Mântuitor a ilustrat în chipul cel mai desăvârșit acest principiu. Noaptea le petrecu deseori în rugăciuni stăruitoare, iar ziua lucra pentru fericirea altora. Dacă există deci vreo dovadă, că Domnul locuiește într'un loc oarecare, atunci este tocmai vieța de rugăciune și zeloasa activitate pentru binele aproapelui. Numai dacă aceste două sunt împerechiate se poate trage concluzia, că Mântuitorul are acolo conducerea supremă.

Rândurile de mai jos au menirea să aducă vești dintr'un asemenea loc, unde Isus Și-a statornicit domnia, — și anume dela Institutul Biblic din Brașov.

Săptămâna de Educație și de Rugăciune a Misionarilor Voluntari

Ca și în anii trecuți, a sosit și în primăvara acestui an Săptămâna de Rugăciune a tineretului. Noi, cei dela Institut, ne-am rugat și am făcut deosebite pregătiri, pentru ca să primim abundența binecuvântărilor, pe care, știam că Domnul o va revărsa asupra noastră, în acest timp de rugăciune și consacrare.

Nădejile și așteptările noastre au fost cu mult întrecute. A fost cea mai binecuvântată Săptămână de Rugăciune, din câte le-am petrecut la Institutul Biblic. Spiritul lui Dumnezeu nu numai că ne-a vizitat în fiecare zi la

orele de rugăciune, dar și la adunările noastre din Capelă, la clasele noastre, în cămăruțele noastre și în familiile noastre.

Tinerii și tinerele s'au consacrat din nou Domnului și au luat hotărîrea să trăiască o viață nouă, o viață închinată Aceluia, care i-a mântuit din moarte și păcat.

Clipele înălțătoare din săptămâna aceasta vor rămâne neșterse din mintea aceluia, cari le-au trăit împreună cu noi.

La sfârșitul acestei săptămâni am avut o adunare, cu ocazia căreia am venit înaintea Domnului spre a-I mulțumi pentru toate binecuvântările așese, pe cari le revărsase cu atâta abundență asupra noastră.

Domnul a organizat toate minunat în Comunitatea Sa. Așa stau lucrurile și cu Săptămâna de Rugăciune a tineretului. Ea a fost așezată tocmai la pragul primăverii, anotimpul care simbolizează tinerețea. Dar primăvara mai este și timpul, când începe o viață nouă. Verdețea răsare și natura se îmbracă în haine de sârbătoare. Seva începe să se ridice cu putere nouă în plante.

Dar nu numai în plante, ci și în om începe să circule sângele cu mai multă vioiciune și mai ales tinerii simt anumite impulsțiuni, cari trebuiesc îndrumate. Iată un alt motiv pentru care Săptămâna de Rugăciune a tineretului din primăvara fiecărui an este așa de bine venită. În acest timp de serioasă cercetare de sine și de căutare după Domnul, Mântuitorul vrea să influențeze în mod deosebit pe tinerii și tinerele noastre, îndrumând aspirațiunile lor spre ținte înalte și nobile. Este timpul, când Maestrul divin vrea să dirijeze seva și vlaga tinereții în așa fel, încât să nu producă doar frunze, ci și roade. Și cei ce nu se opun acestei influențe și acestor îndrumări, fac experiența cea minunată, de a putea vedea cum se transformă toată viața lor într-o binecuvântare pentru alții. Asemenea experiențe le-am putut face și noi la Institutul Biblic.

După această binecuvântată Săptămână de Rugăciune a urmat

Săptămâna Mare de Colportaj

Iată deci și ocazia de a putea constata, dacă smochinul care a primit atât razele binefăcătoare ale Soarelui Dreptății, cât și stropii înviorători ale ploii Duhului Sfânt, va aduce roade sau nu. Și, Domnul să fie laudat! — Smochinul a adus roade, și încă roade bogate.

Mai jos redau raportul, care arată cu prisosință câte binecuvântări a primit Comunitatea noastră cu ocazia acestei săptămâni de activitate misionară.

RAPORTUL GENERAL

asupra lucrării misionare, săvârșită de către Comunitatea Brașov-Școala cu ocazia Săptămânii Mari de Colportaj 1936.

„Așteaptă lucruri mari dela Dumnezeu!

„Intreprinde lucruri mari pentru Dumnezeu!“ . . . .

Aceasta a fost deviza pe care am ales-o încă înainte de a începe Săptămâna Mare de Colportaj, și astăzi, bazați pe experiențele făcute în zilele dela 5—10 Aprilie a. c., putem să adăugăm la cele de mai sus, spre lauda și spre slava lui Dumnezeu:

„Atunci Dumnezeu va face lucruri mari prin tine!“

Intr'adevăr, astăzi când stăm la sfârșitul celor șase zile de lucru ale acestei săptămâni putem exclama împreună cu Psalmistul:

„Cât de mari sunt lucrările Tale, Doamne,

„Și cât de adânci sunt gândurile Tale!“

Ps. 92, 5.

Am așteptat cu mult dor fericita ocazie de a pune la dispoziția Maestrului nostru toată ființa noastră, pentru a porni la lucru în Săptămâna Mare de Colportaj.

Sabatul din 4 Aprilie

Consacrându-ne Domnului în mod deosebit în acest Sabat prin post și rugăciune, am dat ocazie Spiritului lui Dumnezeu să lucreze la inimile noastre și să le pregătească pentru lucrarea cea mare ce ne stă în față.

Ținta pe care am fixat-o pentru această săptămână se ridica la suma de 20.000 lei.

Am cerut binecuvântarea lui Dumnezeu asupra literaturii, cât și asupra persoanelor, cari vor binevoi să o primească din mâinile noastre.

Trecând la distribuirea literaturii ne-am văzut siliți să mai reducem comenzile individuale, deoarece nu ne sosise tot ce am comandat noi.

După încheierea Sabatului

Abia a apus soarele. Umbra serii se lasă peste mănoasa câmpie a Bârsei. Plini de zel și de râvnă sfântă unii tineri viteji părăsesc cetatea lor liniștită și pornesc la prima parte a lucrării.

Duminecă, 5 Aprilie

Pregătiri în tabăra lui Izrail. Rând pe rând pornesc tinerii și tinerele, precum și slujbașii Școlii la oraș, la sate. Astăzi ei lucrează pentru Acela, care i-a iubit atât de mult, încât a dat viața Sa prețioasă pentru ei. Și — El îi

însoțește. Șoapta Lui cea dulce îi îmbărbătează. Dreapta Lui biruitoare îi întărește și — o, minune! — solii Lui au mers înaintea lor și au pregătit inimile oamenilor. Ușile se deschid larg înaintea lor, ei sunt primiți cu bucurie și paginile sfinte, distribuite de ei, rămân în urma lor ca să vorbească despre un Mântuitor, care iubește pe orice suflet doritor de mântuire.

Plini de recunoștință față de Generalul lor victorios, vitejii luptători și luptătoare se întorc din prima zi de campanie, încărcăți cu daruri bogate și nespuse de fericiți, că au avut privilegiul să întreprindă lucruri mari pentru Domnul, dând astfel Domnului ocazie să facă lucruri mari prin ei.

Luni, 6 Aprilie

Unii cari voesc să facă din această săptămână cu adevărat *o săptămână mare*, pornesc din nou la lucru. Domnul încununează străduințele lor cu succes și ei se întorc bucuroși din câmpul lor de activitate.

Marti, 7 Aprilie

De acum încep să se distingă aceia, de cari Se folosește Domnul pentru a săvârși o lucrare deosebită.

Miercuri, 8 Aprilie

Lupta continuă. Sub stindardul biruitor al lui Isus ostașii Săi viteji cuceresc terenul pas cu pas. Ținând privirile lor îndreptate către Marele lor Conducător, ei merg din biruință în biruință și înaintea cu o putere, căreia nu i se poate opune nimeni și nimic!

Joi, 9 Aprilie

Se dă vacanță. În loc să se odihnească sau să-și vadă de interesele lor, vitejii încarcă tobele lor și pornesc din nou la lucru. Pretutindeni biruinți.

Vineri, 10 Aprilie

De dimineață au plecat la lucru cei ce iu-

besc pe Domnul și lucrarea Lui. Chiar acolo, unde după aparențe, perspectivele sunt puțin promițătoare, Domnul dă un succes neașteptat.

Vineri după masă la ora 3,35

Am ajuns la suma de Lei 19.519.

Cine se mai îndoește că înainte de a apune soarele vom avea suma de 20.000 lei? . . .

Câteva minute înainte de a apune soarele

Domnul a dat în mâna noastră:

20.841 Lei!

Lăudat să fie Numele Său cel sfânt!

Au lucrat și au contribuit cu sume de bani pentru ajungerea acestei ținte:

38 frați, 9 surori, 5 prieteni și 2 prietene, deci în total 54 de persoane.

Dintre aceștia numai zecă persoane au realizat suma de lei 13.623.

Spre a putea atinge această țintă măreață slujbașii Institutului au contribuit cu suma de lei 7.096, pe când restul sumei de lei 13.745 a fost realizat de bravii noștri elevi și eleve.

De aceea:

„Așteaptă lucruri mari dela Dumnezeu!

„Întreprinde lucruri mari pentru Dumnezeu!

și atunci:

„Dumnezeu va face lucruri mari prin tine!“

Poate să existe oare vreo dovadă mai sigură, că Domnul are conducerea supremă la Școala noastră Misionară, decât cele de mai sus?

Faptele vorbesc mult mai convingător decât toate cuvintele, pe cari le-am înșira aici. De aceea iubite tinere și tânără, vino cât mai de grabă la Institutul Biblic spre a trăi aici, împreună cu noi o viață de consacrare și de fapte mărețe pentru Domnul!

Institutul Biblic, Brașov.

G. Proksch

Adunarea Generală a Uniunii

Cu ajutorul Bunului Dumnezeu urmează să aibă loc la data de 16—20 Septembrie 1936 în București Adunarea Generală quadrienală a Uniunii Comunităților A. Z. S., din România așa cum este prescris de statute:

„Art. 64. — Adunările generale ale Uniunii au loc din patru în patru ani. La aceste adunări Conferințele trimit delegați, și anume unul pentru Conferința însăși și câte unul de fiecare sută de membri. La Adunarea Generală, Uniunea, într-o ședință speci-

ală, alege pe slujbașii ei și pe membrii Comitetului Uniunii pentru anii următori. Adunarea Generală poate lua hotărâri cu majoritatea numărului membrilor prezenți. Fiecare delegat are dreptul la un vot. În caz de partide decide votul Președintelui. Membrii Comitetului Uniunii au dreptul la vot prin însăși această calitate a lor. Data ținerii adunării generale se face cunoscut din timp în foaia Comunității“.

Deoarece ultima Adunare Generală a avut loc în

anul 1932 și anul acesta urmează să se țină o nouă adunare Generală.

În vederea acestui lucru Conferințele au datoria ca de urgență să înainteze Uniunii tabele complete de delegații lor aleși în mod oficial. Aceste tabele vor cuprinde numele complet și adresa delegaților. Pe baza acestor tabele se vor lucra apoi delegațiile nominale ale persoanelor cari vor reprezenta Conferințele.

Tabelele acestea mai sunt necesare și pentru a se putea organiza încadrarea celor ce vor veni la această adunare. Deoarece cu siguranță mulți membri ai Comunităților noastre, cari nu sunt delegați, vor fi doritori să participe la adunările acesta, este bine ca fiecare Conferință să trimeată cel mai târziu până la 1 August 1936, și tabelul de asemenea persoane pentru ca să se poată găsi locuințele necesare.

Necesitatea Adunării Generale

Scopul Conferințelor Anuale este în mod eloquent arătat de sora E. G. White în următoarele cuvinte:

„Este important ca membrii Comunităților noastre să ia parte la Adunările noastre Anuale. Vrajmașii adevărului sunt nenumărați; și din pricină că numărul nostru este restrâns noi ar trebui să prezentăm un front cât mai tare cu putință. Fiecare din voi are nevoie de binecuvântările Adunării și Dumnezeu cheamă pe fiecare să se găsească în rândurile celor cari țin adevărul.

„Unii pot să spună: „Este costisitor să călătorești, și ar fi mai bine pentru noi să economisim banii și să-i dăm pentru înaintarea lucrării acolo unde se simte nevoie mai mare”. Nu judecați în chipul acesta; Dumnezeu pretinde dela voi să vă ocupați locurile în rândul și linia poporului Său. Dați tărie Adunării Anuale cât puteți mai mult prin străduința de a fi prezenți cu familiile voastre. Depuneți eforturi deosebite spre a lua parte la strângerea laolaltă a poporului lui Dumnezeu.

„Fraților și surorilor, va fi cu mult mai bine pentru voi să lăsați afacerile voastre să sufere decât să neglijați ocazia de a asculta solia pe care Dumnezeu o are pentru voi. Nu aduceți nicio scuză care să vă rețină de a dobândi orice binecuvântare spirituală posibilă. Aveți nevoie de fiecare rază de lumină. Aveți nevoie să ajungeți în stare să motivați nădejdea care este în voi, cu blândețe și teamă. Nu ar trebui să vă lăsați a pierde un asemenea privilegiu.

„În vechime Domnul îndrumase pe poporul Său să se adune de trei ori pe an pentru a-I se închina. La aceste adunări sfinte copiii lui Izrael veneau aducând la casa lui Dumnezeu zecimile, darurile de păcat, cum și darurile lor de mulțumire. Ei se adunau spre a istorisi îndurările lui Dumnezeu, spre a face cunoscut lucrările Sale mărețe, și să înalte laudă și mulțumire numelui Său. Și ei luau parte la serviciul de jertfe care arăta spre Hristos, ca Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii. În felul acesta ei aveau să fie ocrotiți de puterea corupătoare a lucrurilor lumești cum și a idolatriei. Credința, iubirea și mulțumirea să fie păstrate vii în inimile lor, și prin participarea laolaltă la acest serviciu sfânt, ei aveau să fie legați mai strâns de Dumnezeu și unul de altul.

„În zilele lui Hristos la asemenea sărbători luau parte mulțimi imense de oameni veniți din toate țările; și dacă aceste sărbători ar fi fost păzite așa după cum intenționase Dumnezeu, în spiritul adevăratei închinări, atunci lumina adevărului ar fi putut ca prin ei să fie dată tuturor națiunilor din lume.

„Cei cari trăiau la distanță de tabernacol, mai mult decât o lună trebuiau să petreacă luând parte la aceste adunări sfinte. Domnul văzu că aceste adunări erau necesare pentru vieța spirituală a poporului Său. Ei trebuiau să se sustragă dela grijile lor lumești, să se unească cu Dumnezeu și să contemple realitățile nevăzute.

„Dacă copiii lui Izrael aveau nevoie de binecuvântările acestor sfinte adunări laolaltă din timpul lor, cu cât mai mult avem noi nevoie în aceste zile de primejdie și luptă! Și, dacă cei din lume aveau atunci nevoie de lumina pe care Dumnezeu o încredințase bisericii Sale, cu cât mai mult au ei nevoie astăzi!

„Acesta este timpul când fiecare să se ridice în ajutorul Domnului contra celui puternic. Forțele vrăjmașului se întăresc, și noi ca popor suntem înfățișați într-o lumină rea. Noi dorim ca oamenii să fie familiarizați cu învățăturile și lucrarea noastră. Noi dorim ca ei să cunoască ce suntem și ce credem noi. Trebuie să facem un drum către inimile lor. Fie ca oștirea Domnului să fie la locul de adunare spre a reprezenta lucrarea și cauza lui Dumnezeu. Nu aduceți nicio scuză, Domnul are nevoie de voi. El nu-și face lucrarea fără de conlucrarea unei omești. Du-te la locul de adunare, chiar dacă pentru aceasta ești nevoit a face vreun sacrificiu. Mergeți cu dorința de a lucra. Și străduiți-vă a decide și pe prietenii voștri să meargă, nu în locul vostru, ci împreună cu voi, spre a sta lângă Domnul și a asculta ordinele Sale. Veniți în ajutorul celor cari doresc să ia parte, procurându-le, dacă este necesar, hrană și locuință. Ingerii cari sunt însărcinați să slujească, celor cari sunt moștenitori ai mântuirii, vă vor însoți. Dumnezeu va face mari lucrări pentru poporul Său. El va binecuvânta orice străduință de a onora cauza Sa și de a face să înainteze lucrarea Sa”. — „*Testimonies*”, Vol. 6, pp. 38—40.

Ce minunată ocazie ne prezintă această Adunare Generală! Afirmarea unității noastre ca organizație; ascultarea minunilor săvârșite de Bunul Dumnezeu în conducerea lucrării Lui în țara noastră dela 1932 până astăzi; ascultarea rapoartelor despre succesele lucrării de predicare a Sfintei Evanghelii pe întreaga față a pământului; participarea la orele de consacrare necesară pentru vremuri ca acestea în care trăim; plănuirea lucrării pentru încă o perioadă de patru ani. Anul acesta vom avea bucuria deosebită ca împreună cu noi să fie și fratele C. Tölci, primul misionar român pe insula Madagascar. Dânsul ne va povesti despre cele ce a văzut acolo și despre felul în care locuitorii insulei aceleia vin la Domnul Hristos.

Această adunare este a cincia dela organizarea Uniunii noastre în anul 1920. Prin multe am trecut cu toții de atunci și avem toate motivele de a ne înfățișa înaintea Tatului ceresc, pentru a-I mulțumi și a ne consacra din nou Lui.

Vremurile sunt foarte însemnate și cele ce vom auzi la această Adunare Generală, vor fi ca niște di-

rective pentru viața noastră de mai târziu. E nevoie ca tocmai într'un timp ca acesta să ne strângem rândurile pentru a face ca Domnul să ne dea binecuvântările de cari avem trebuință.

De oarece Adunarea noastră Generală are loc după ce avusese loc Adunarea Conferinței Generale, putem aștepta ca să avem și oaspeți din acele părți cari să ne viziteze.

Să ne facem planuri din vreme și să luăm parte la acele adunări.

Datoriile delegaților

„Delegații la ședințele Conferinței sau la Adunările constitutive nu sunt aleși ca să reprezinte numai Comunitățile sau Conferințele ce i-au ales. Când sunt în ședință, ei trebuie să aibă în vedere lucrarea întreagă, amintindu-și că sunt răspunzători de bunul mers al lucrării din oricare parte a câmpului. Nu este îngăduit delegaților Comunităților sau Conferințelor să se organizeze sau să se încerce a da o anumită direcție voturilor lor în bloc. De asemenea nu este îngăduit ca delegații vreunei Comunități sau ai unei Conferințe mai mari să pretindă superioritate în dirijarea lucrărilor cu ocazia ședințelor Conferinței. *Fiecare delegat trebuie să se lase condus numai de către Spiritul Sfânt, și să-și dea votul în armonie cu lumina cea mai bună pe care o posedă. Orice slujbaş sau conducător de Comunitate sau Conferință, care ar încerca să îndrumeze într'un anumit chip voturile vreunui grup de delegați, va fi considerat ca descalificat de a mai deține vreo slujbă.* „Manualul Comunității“, editat de Conferința Generală.

Este bine ca fiecare persoană doritoare de a lua parte la apropiata Adunare Generală a Uniunii să citească cu atenție cele de mai sus și îndeosebi delegații Conferințelor să se țină de aproape de aceste sfinte hotărâri. Ținerea lor cu strictețe va face ca să fim liberați de nemulțumiri și totul să meargă după voia lui Dumnezeu.

Tot în „Manualul Comunității“ ni se mai spune: „Organizațiile alcătuite cu dela sine putere. — Organizațiile de orice fel, alcătuite cu dela sine putere în sânul Comunității nu sunt valabile și nici recunoscute. Comunitate, ca un tot organizat, este singura grupare recunoscută... niciun membru sau vreo grupare de membri nu are dreptul de a pune la cale sau de a face cu dela sine putere vreo organizație sau grupare în sânul Comunității, în scopul de a îndeplini sau de a împiedeca lucrarea Comunității sau Conferinței. Când membrii Comunității stăruie în a adera sau a lua parte la asemenea mișcări sau organizații, ei trebuie să fie aduși sub disciplina Comunității“.

Directive pentru săvârșirea lucrării

La comitetul Conferinței Generale care s'a ținut în luna Octombrie 1931, în Ohama, Nebraska, din Statele Unite, s'a fixat timpul cât să poată cineva să ocupe un post la Conferința Generală, Diviziune, Uniune, cât și la Conferință. Hotărârile luate de Comitet relativ la această chestiune sunt următoarele:

„Deoarece în Spiritul Profetic este arătat foarte clar un principiu cu privire la conducerea Conferințelor, prin cuvintele:

„Mi s'a arătat că predicatorii nu ar trebui reținuți în același loc ani îndelungați, și că nu ar trebui nici ca același om să prezideze prea mulți ani aceiași Conferință. O schimbare de daruri este pentru binele Conferințelor și Comunităților noastre“. — „Slujitorii Evangheliei“, p. 420.

„Deoarece, experiența ne-a dovedit că rămânerea prea mult a cuiva într'o slujbă nu este spre cel mai bun interes al lucrării și nu tinde la dezvoltarea celor mai bune puteri în lucrători,

„Hotărîm, ca să aprobăm următorul procedeu de lucrare în ce privește lucrătorii:

„1. Ca slujbașii executivi ai Conferinței Generale cât și conducătorii de departamente (cuprinzând și Diviziunile) să nu rămână într'un același serviciu mai mult de doisprezece ani consecutivi.

„2. Ca slujbașii executivi ai Uniunii cum și secretarii de departamente să nu rămână în același post mai mult de opt ani consecutivi, în aceeași Uniune.

„3. Ca slujbașii executivi ai Conferinței sau ai câmpului misionar cum și secretarii de departamente să nu rămână mai mult de șase ani consecutivi în același post din aceeași Conferință sau Misiune.

„4. În unele Uniuni unde limba sau naționalitatea diferită cere o abatere dela această regulă, excepția se va putea face numai cu aprobarea Comitetului Conferinței Generale sau al Diviziunii.

„5. Motivele pentru această diferență de durată cât să rămână într'un post, propusă pentru Conferința Generală, Diviziune, și Conferință, reies din faptul că aceia cari lucrează într'un ținut mai limitat și vin într'o mai strânsă legătură cu Comunitățile, întipăresc mai mult caracterul lor personal asupra lucrării decât aceia cari s'ar găsi în lucrarea administrativă“.

Aceste hotărâri nu au nimic de a face cu termenul de un an sau doi ani cum este cazul în unele Conferințe, sau cu acela de patru ani, în Uniuni; iar în Conferința Generală și Diviziuni, același termen de patru ani; ci ele fixează în mod hotărît numărul maxim de ani sau de ori, cât poate ca cineva să servească în mod consecutiv în același post și în același câmp. De exemplu, într'o Conferință fiind stabilit timpul de un an pentru care se face o alegere, cineva, dacă așa vor delegații, poate să fie ales de șase ori consecutiv în același post; la Uniune, de două ori; iar la Conferința Generală cum și Diviziune, de trei ori.

Cineva care a servit maximum de ani într'un anumit post poate să fie ales într'un post asemănător în oricare altă Conferință sau în oricare alt post în același câmp în care a servit mai înainte, tot atât de bine ca și în altă Conferință. Această regulă nu trebuie să fie înțeleasă că cineva trebuie să fie ținut într'un post pentru a-și împlini numărul maxim de ani. El poate fi schimbat la oricare Adunare regulată de Conferință, și chiar între aceste Adunări Generale, dacă se simte nevoie. Regula vrea să spună că nimeni nu poate servi mai mult decât limita stabilită, cu excepție de împrejurări neobișnuite, după cum este amintit în hotărîrea numărul patru, și atunci numai cu aprobarea Conferinței Generale sau a Diviziunii. Într'un câmp ca acela al Diviziunii Europene de sud unde avem așa de multe țări, naționalități, și

limbi, și așa de puțini lucrători, câteodată se pot face unele excepții.

Motivul principal pentru adoptarea acestei reguli este arătat prin citatul de mai sus din *Spiritul Profetic*: „O schimbare este spre binele Conferințelor și Comunităților noastre“. Dacă un conducător este tare, capabil, și cu temere de Dumnezeu, este bine ca mai multe câmpuri să profite de binecuvântările lucrării lui. Dacă cineva nu este atât de capabil sau îi lipsește puterea spirituală, pentru binele câmpului este necesar ca el să fie schimbat. Prin urmare și într'un caz și în altul este bună o schimbare. Este adevărat și faptul că acolo unde unul este slab altul poate fi tare, și contrariu; de aceea o schimbare de talente este bună pentru lucrarea întregă.

Tinta și dorința Conferinței Generale este ca această regulă să fie urmată în lumea întreagă.

...

În rândurile de mai sus am reprodus hotărârile luate de Comitetul Conferinței Generale la ședințele ținute în toamna anului 1931 cu privire la durata slujbei cuiva la Conferința Generală, Diviziune, Uniune sau Conferință. Prin rândurile cari urmează am dori să atragem atenția asupra hotărârilor adoptate de același comitet și cari hotărâri se ocupă cu rânduirea unui chip uniform în ce privește alegerea diferitelor comitete pentru Adunările Generale.

În trecut s'au urmat diferite planuri. Metoda cel mai răspândită a fost ca Președintele și Comitetul său să facă propunerile persoanelor cari să alcătuiască diferitele Comitete. Deși acest plan a dat oarecare satisfacție generală, totuși au fost unii cari au crezut că s'a dat prea multă putere în mâinile acestui comitet, care își terminase îndatoririle. S'a adus învinuirea că acest plan face posibil slujbașilor Conferinței să aranjeze un asemenea comitet de numiri, care să le împlinească dorințele. Spre a înlătura această învinuire, cât și pentru a stabili o regulă unică pentru întreaga lume, Comitetul Conferinței Generale a adoptat următorul plan:

1. „Comitetul de Numiri, Comitetul de Hotărâri și Comitetul de Acreditări pentru Adunările Generale ale Uniunii, să fie alese de un comitet special, constând dintr'un reprezentant al Conferinței Generale sau al Diviziunii, care ar fi de față și care va fi pre-

ședinte al acestui Comitet, cum și din trei reprezentanți din fiecare Conferință. Reprezentanții Conferințelor în acest Comitet special vor fi aleși de delegații lor respectivi la Adunarea Generală a Uniunii.

„Mai recomandăm ca Comitetul de Numiri să fie alcătuit din cinci până la nouă membri; și ca reprezentantul Conferinței Generale sau al Diviziunii, care ar fi de față, să fie unul dintre ei și să fie Președinte al acestui Comitet“.

2. „Ca Comitetul de acreditări să fie compus din predicatori întăriți prin binecuvântare și cari au experiență“.

Planul acesta este la fel cu cel care a fost urmat la ultimele Adunări ale Conferinței Generale, și a fost încercat cu rezultate bune și mulțumitoare și în multe Conferințe. Credem că acest plan va place tuturor credincioșilor noștri ca fiind democratic, drept și echitabil.

Dorința conducătorilor acestei mișcări advenite este ca să aibă lucrarea bine organizată și condusă, pentru ca Dumnezeu să-și facă voia în toate priverile. Orice egoism, interese și ambiții omenești ar trebui dat la o parte, și conducătorii cât și membrii ar trebui ca în umilință să se unească spre a căuta înaintarea intereselor împărăției lui Dumnezeu. Făcând aceasta putem privi cu încredere spre Dumnezeu pentru călăuzire și putere în vederea încheierii lucrării Sale. — „*Curierul Misionar*“, No. 5, 1935, p. 68—70.

Odată cu aceasta facem și un apel călduros către toți membrii Comunităților noastre să roage pe Bunul Dumnezeu, ca și Adunarea aceasta a Uniunii să fie însoțită de prezența și de binecuvântările Lui. Să ne rugăm pentru toți delegații cari vor avea de lucrat la această însemnată adunare. Să ne rugăm pentru toți servii lui Dumnezeu cari vor avea de condus această lucrare și cari vor avea să ne dea hrana spirituală pentru acele împrejurări. Să ne rugăm pentru pace, unire și iubire. Să facem totul cu putință ca ordinea și armonia să domnească în rândurile credincioșilor lui Dumnezeu. Ps. 122, 6—9.

Pentru Comitetul Uniunii Com. Ev. A. Z. S.,
din România,
Președinte,
D. Florea

Colțul gospodarului

Voi veți fi cap, nu coadă

Luând parte la adunările de Comitet ale diferitelor Conferințe, în discuțiunile cari au avut loc s'a atins și latura economică.

Am văzut că este nevoie să spunem cuvinte de îmbărbătare fraților noștri cari se ocupă cu lucrări de agricultură, viticultură, pomicultură sau alte ramuri ale cultivării pământului.

Iubiți frați, e adevărat că noi trebuie să ne pregătim pentru apropiata venire a Domnului Hristos, dar tocmai pentru aceasta trebuie să ne facem și datoria noastră. Noi trebuie să predicăm Evanghelia și cu cuvântul dar și cu fapta. Domnul spunea poporului credincios de pe

timperi: „Veți fi cap, nu coadă“. E necesar pentru lucrul acesta ca în lucrările noastre gospodărești să fim tot în frunte. Sfânta Scriptură ne dă multe îndemnuri de hărnicie. Să ne lucrăm pământul cu cât mai mare pricepere. Dumnezeu este credincios ca să dea binecuvântarea Lui celui sărguincios. Unii dintre frații noștri au ajuns să facă lucrări cu adevărat vrednice de laudă. Aceasta trebuie să îmbărbăteze pe toți ceilalți membri ai noștri să facă la fel.

Este bine să vă procurați scrieri de gospodărie, agricultură, creșterea vitelor, a păsărilor.

pomicultură, viticultură. Câțiva zeci de lei folosiți pe scrieri bune, vor da multora posibilitatea să câștige cunoștințe noi și cari vor da rezultate bune. Intenționăm ca să dăm și în cadrul revistei noastre îndrumări, de cari anume cărți sunt bune, și ce anumite metode de lucrare să se întrebuițeze. De asemenea, am da și ocazie persoanelor cunoscătoare, să scrie articole folositoare. Așteptăm dela diferiți membri ai denominațiunii noastre să trimeată o expunere a experiențelor lor în lucrările practice, pentru ca învățând unii dela alții să fie toți membrii noștri, și în domeniul practic „cap, nu coadă”.

D. Florea

Invățăture din vieață

Mai înainte de a fi aflat credința adventă aveam o căruță cu doi boi, cu care îmi câștigam existența. Văzând însă că la unii le merge bine cu fabricarea țuicei am început să mă ocup și eu de aceasta, așa că în 1921 aveam trei tocitori pentru fermentat prune și două buți a câte 140 deca pentru ținutul țuicei. Negustoria mergea bine, căci trimteam țuică până departe în țară.

Dar Bunul Dumnezeu a făcut să aflu despre credința Evanghelică adventistă, hotărîndu-mă să mă las de fabricarea țuicei, prin care aduceam altora numai distrugere, rușine, moarte și ocară. La început am avut lupte cu soția, rudele și cu oamenii din sat, însă toate nu au făcut decât să mă întărească mai mult în hotărîrea mea. Însă mâna lui Dumnezeu s'a arătat continuu ocrotitoare asupra mea îndrumându-mă. Am vândut tocitoarele și buțiile și am început să fac prune uscate și afumate de-ți era mai mare dragul de ele și cu un gust plăcut. Și când la sfârșitul anului am făcut socoteala am văzut că Dumnezeu îmi ajutase a câștiga în felul acesta cu mult mai mult decât dacă aș fi fabricat țuică. Am învățat să fac magiun, iar din ce rămânea împreună cu țărițe am dat la vite, încât nimic nu se pierdea.

Când statul a înființat în apropiere de mine o pepinieră, am început să mă interesez și eu, învățând multe despre pomi.

Am adunat mere pădurețe, și din o mână de semințe, la un an, am scos, mai multe mănunchiuri de pueți pe cari i-am plantat și altoit pe o suprafață de vreo 200 metri pătrați. După trei ani dela sădirea lor, am vândut pomii cu coroană, și am câștigat vreo 8.000 lei, ceea ce trece cu vreo trei ori valoarea terenului. Și lucrul acesta l-am continuat și alți ani.

Apoi cu banii câștigați din valoarea pomilor mi-am aranjat stupii cari îmi rămăsese dela părinți, și încet încet am început să mă ocup și de albinărit. Interesându-mă la câteva stupini sistematice, am primit sfaturi prețioase pe cari le-am și pus în practică.

Deoarece locuiesc la 3 km. de stațiunea balneară Pucioasa, vara am fost vizitat zilnic de grupuri de excursioniști, cari au admirat stupina, pomii și grădina cu flori. Unii ziceau: „Aici e raiul”, alții: „Aici e un colț de raiu”, și de aci aveam prilej de a mărturisi și pe Domnul. Unii cari își aduceau aminte de magazia unde țineam buțiile cu țuică îmi arătau locul, unde acum este o frumoasă grădină cu flori; mai departe începând stupina.

Dumnezeu mă binecuvânta așa de mult încât niciodată nu-mi rămânea ca la alți stupari miere peste iarnă. Primeam comenzi și dela București, și de multe ori nu mai aveam miere. Am văzut că Dumnezeu e gata a ajuta pe cei cari rămân credincioși Lui. Și mulți frați cari din pricina credinței își pierduse posturile astăzi se ocupă cu stupăritul, care le aduce un bun câștig.

În anul 1929 fiind vizitat de Domnul Ministru al Agriculturii, Domnul Argetoianu, am primit felicitări, dânsul punând să mi se fotografieze casa, stupina și pomii. Unele exemplare din aceste fotografii sunt și acum la expoziția Ministerului de Agricultură.

Deși după cum poate că unii au aflat din cauza unei boli la albine trec acum prin greutate, dar facă-se voia Lui, Domnul a dat și tot El a luat, fie numele Său binecuvântat. El îmi va ajuta pe altă cale.

Fie ca toți frații gospodari să rămână credincioși Domnului Isus și El îi va face să prospere spre lauda numelui Său.

*Toma Negoescu
Pucioasa Dâmbovița*

INȘTIINȚARE

La întrebările cari s'au pus de către diferiți membri ai Comunităților noastre dacă suntem gata a primi contribuția lor materială, — daruri bănești, — pentru organizarea unui sanatoriu care să fie condus după principiile sanitare biblice, răspundem în chip afirmativ. Toți cei doritori de a face lucrul acesta se vor adresa secretariatului Uniunii.

Comitetul Uniunii.

Adormiți în Isus

Sora Florica Dăneșiu, soția fratelui casier al Conferinței Muntenia Vest, a fost chemată la odihnă pe ziua de 17 Martie 1936.

Născută în anul 1909, a avut privilegiul măreț ca să trăiască în mijlocul acestui popor încă dela o vârstă foarte fragedă, făcând experiențe cu Mântuitorul Său pe care-L iubea mai mult decât orice. În casa fratelui A. Văcăreanu, unde a trăit până la căsătorie,

a aflat credința aceasta ce i-a mângâiat sufletul atunci când furia valurilor năpraznice ale durerilor din această lume se abătu fără milă asupra casei sale.

Un suflet deschis, cu zâmbetul totdeauna pe buze, veselă, aducea o influență de bucurie în mijlocul celor cari se găsea. Și nu s'a dat înapoi dela lucrul pentru Domnul Său, stăruind a lua parte cu toată inima la activitatea Comunității Labirint, a cărei membră era.

Și acum se odihnește de toate faptele ei, până ce sunetul trâmbiței lui Dumnezeu o va ridica din pulbera pământului spre a-și uni glasul în proslăvirea Celui care i-a fost bucuria vieții sale, Isus.

V. Florescu

Fratele Gh. I. Cosmulescu a adormit în Domnul pe ziua de 16 Februarie 1936. Deși boala i-a provocat o lungă suferință totuși a rămas statornic până în clipa morții. Și cu toate că timpul a fost ploios, o mare mulțime de lume l-a însoțit până la locul de odihnă, unde a avut ocazie de a auzi Cuvântul lui Dumnezeu.

Atât tatăl său cât și toți frații ne-am mângâiat cu speranța că ne vom revedea cu iubitul frate în Împărăția lui Dumnezeu.

Gh. Cosmulescu

Copilul Cornel în etate de câteva luni, fiul sorei Elena și al fratelui Tudor Pica din Comunitatea Viziru a fost chemat la odihnă în ziua de 21 Ianuarie 1936. Putem zice că moartea aceasta a fost o ocazie de mântuire pentru unii, căci dela data aceasta părinții fratelui Pica au început să viziteze adunarea noastră și să se intereseze de aproape de viața ce o va da Domnul Isus celor ce vor iubi arătarea Sa în mărire.

Părinții copilului sunt încredințați că rămânând credincioși vor vedea pe micuțul lor pe plaiurile Împărăției lui Dumnezeu.

C. Gheorghiță

Sora Maria Marin membră a Comunității Capul-Codrului, a adormit în Domnul în ziua de 5 Aprilie în vârstă de 78 ani după o suferință lungă, împlinind textul din Psalmul 90,10. Cu ocazia înmormântării am putut rosti cuvintele din Sfintele Scripturi pentru a treia oară de când sunt în acest câmp. Au asistat multe persoane cari au ascultat cu atenție Cuvântul Domnului.

Sperăm să vedem pe credincioasa noastră soră la învierea celor drepți.

Gura—Humorului

V. R. Reinheimer

Copilul Marin T. Pană, în etate de 4 ani, din Comunitatea Flămânda, Teleorman, a adormit în Domnul pe ziua de 5 Februarie 1936, după o grea suferință. El a fost primul mort în Comunitatea Flămânda, dându-se și în chipul acesta o ocazie ca mulți să audă mângâierea Evangheliei.

D. Paraschiv

ANUNȚ

Adezea copiii noștri se luptă din greu cu cele patru operații de aritmetică, dintre cari mai grele apar înmulțirea și împărțirea. Unii dintre adulți au uitat de mult aceste exerciții matematice.

Un sistem practic pentru exercitarea minții spre învățarea acestora este

„JOCUL MATEMATIC PENTRU
COPII ȘI ADULȚI“

Prețul lei 50, plus porto și ambalaj, 15 lei,

care dă puțința tineretului școlar de a învăța mai lesne aceste operațiuni; în timp de recreație le produce clipe serioase de distracție, ferindu-i de tovrășii și apucături dăunătoare și nefolositoare. Iar celor adulți le dă puțința de a-și îmbogăți memoria cu acestea, folosindu-le în viața de toate zilele. Chiar și pentru neștiutorii de carte (analfabeți) va fi un prilej bine venit de a învăța, indiferent de vârstă, aceste operațiuni. Jocurile se pot procura, trimțând costul prin mandat postal, pe adresa: Gheorghe Popa, Str. Meșterul Manole 18, București IV.

Jocul cu operația împărțirii va apare mai târziu. La o comandă de mai multe jocuri, taxa de porto se micșorează potrivit cu comanda.

ÎNȘTIINȚARE

Caut o fetiță harnică și cuminte 13—14 ani. Adresa: Vațica Niculescu. Poiana Țapului. Str. Gloriei No. 15.

Aducem la cunoștința tuturor conlucrătorilor și coreligionarilor noștri din CONFERINȚA BANAT—CRIȘANA, că cu începere dela 12 Aprilie a. c., frațele P. P. Paulin primește corespondența pe adresa: Piața General Dragalina No. 4. etaj I. Timișoara.

„Curierul Misionar“.

Foaie lunară.

Red. responsabil: V. FLORESCU

Prețul acestui număr Lei 8. Abon. pe un an Lei 100

Red. și Admin. Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116
București IV.